

DECIZIA nr. 792 din 07.10.2019 privind soluționarea
contestației formulată de **SG**, cu domiciliul în ... sector X, București,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG_....2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată cu adresa nr.2019, înregistrată sub nr. MBR_REG_... 2019 de către Administrația Sector X a Finanțelor Publice cu privire la soluționarea contestației contribuabilei SG înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr.2019.

Obiectul contestației îl constituie decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. daccx/2018, comunicată în data de2019 prin încărcarea în SPV în data de ...2019, prin care s-au stabilit aferente obligațiilor fiscale în sumă de **A lei** reprezentând:

- Ax lei dobânzi de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat;
- Az lei penalități de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat;
- Ay lei dobânzi de întârziere aferente CAS.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de doamna SG.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația înregistrată sub nr.2019 contribuabila SG solicită anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. daccx/2018 pentru suma de A lei susținând că toate documentele menționate în anexa la decizie prin care sunt individualizate debitele nu i-au fost comunicate, iar sumele sunt prescrise față de dispozițiile art. 110 din Codul de procedură fiscală.

Contribuabila invocă în susținere sentința civilă nr. scf/xx.tt.zz pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București din dosarul nr. dsf/xxx/tttt, precum și încheierea de ședință din data de 21.07.2016 dată în dosarul nr. dsu/www/qqq prin care s-au anulat accesoriile aferente deciziei/actului nr. diif/21.12.2007. Cât privește obligațiile de CAS, contribuabila apreciază că nu le datorează deoarece a formulat cerere de pensionare încă din luna aprilie 2016.

II. Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. daccx/2018 Administrația Sector X a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina contribuabilei SG suma de A lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente diferențelor de impozit anual de regularizat și CAS-ului, calculate pentru perioada 31.12.2017-31.12.2018 pentru debite individualizate prin deciziile de impunere nr. diif/21.12.2007, nr. dio/2013, nr. dio/2016 și nr. cas1/2001, respectiv cas2/2012.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale puteau stabili și comunica contribuabilei accesorii aferente obligațiilor fiscale, în condițiile în care actele din dosar dovedesc comunicarea titlurilor de creanță pentru aceste obligații și existența unor cauze de suspendare și de întrerupere a cursului prescripției pentru debitele principale.

În fapt, prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. daccx/2018 organele fiscale din cadrul Administrației Sector X a Finanțelor Publice au stabilit în sarcina contribuabilei SG accesoriile (dobânzi și penalități de întârziere) în sumă de A lei, calculate pentru perioada 31.12.2017-31.12.2018, aferente următoarelor obligații fiscale:

- diferențe de impozit anual de regularizat (cod 63) stabilite prin deciziile de impunere nr. diif/21.12.2007 (debit D1 lei), nr. dio/2013 (debit D2 lei) și nr. dio/2016 (debit D3 lei);

- contribuția de asigurări sociale (CAS) stabilită prin documentul nr. cas1/2001 (C1 lei x 4 + C2 lei + C3 lei = C4 lei) și decizia de impunere nr. cas2/2012 (C5 lei + C5 lei = C6 lei).

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Contribuabila SG a fost supusă unei inspecții fiscale din partea organelor de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Ploiești, finalizată prin decizia de impunere nr. Al/diif/21.12.2007, comunicată sub semnătură de primire în data de 03.01.2008, prin care au fost stabilite în sarcina acestuia obligații fiscale de plată în sumă totală de Ov lei, din care Od lei diferență impozit pe venit (debit) și Oa lei accesorii aferente.

Împotriva deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 contribuabila a formulat contestație care a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr.../19.03.2008.

Contribuabila a introdus acțiune în contencios administrativ împotriva deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 și a deciziei de soluționare a contestației nr. .../19.03.2008, care a format obiectul dosarului nr. dif/ccc/2008 pe rolul Tribunalului Prahova.

După strămutarea cauzei prin încheierea din data de inch/2008 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și dispunerea rejudecării ei de către Tribunalul Galați - Secția de contencios administrativ și fiscal, cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe formând obiectul dosarului nr. dif/ggg/2012. Prin sentința civilă nr. scx/pp.jj.2013 a Tribunalului Galați, rămasă irevocabilă în urma respingerii recursului prin decizia civilă nr. scdf/aa.ff.2013 a Curții de Apel Galați, acțiunea contribuabilei împotriva deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 și a deciziei de soluționare a contestației nr. .../19.03.2008 a fost respinsă ca nefondată.

Totodată, împotriva executării deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 contribuabila SG a formulat contestație la executare în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, care a făcut obiectul dosarului nr. dex/rrr/2008 și care a fost admisă de Tribunalul Prahova prin încheierea din data de 1...2008, recursul organelor

de inspecție fiscală fiind respins ca nefondat de Curtea de Apel Ploiești în data de 17.07.2008.

Deoarece contribuabila și-a mutat domiciliul fiscal în București, obligațiile fiscale neachitate consemnate în certificatul de atestare fiscală nr. .../29.03.2012 (inclusiv debitul în sumă de Od lei) au fost transferate și înregistrate în evidența fiscală a Administrației Sector X a Finanțelor Publice.

Din situațiile analitice debite-plăți-solduri reiese că în contul diferențelor de impozit anual de regularizat (cod 63) contribuabila SG figurează cu:

a) obligații de plată principale:

- debit Od lei stabilit de Administrația Finanțelor Publice Ploiești prin decizia de impunere nr. Al/diif/21.12.2007, comunicată contribuabilei sub semnătură în data de2008;

- debit D3 lei stabilit de Administrația Sector X a Finanțelor Publice prin decizia de impunere din oficiu nr. dio/2016, comunicată contribuabilei prin poștă cu confirmare de primire din data de 26.09.2016, cu scadență la data de 26.11.2016;

- debit D2 lei stabilit de Administrația Sector X a Finanțelor Publice prin decizia de impunere din oficiu nr. dio/2013, comunicată contribuabilei prin publicitate în data de 11.05.2018 conform anunțului colectiv nr. ...4/25.04.2018 și procesul-verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr. .../11.05.2018, cu scadență la 12.07.2018;

b) plăți:

- D3 lei sumă achitată cu documentul nr. 2210/14.10.2016;

- Sx lei sumă compensată prin decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .../08.03.2017;

- Sy lei sumă compensată prin decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .../28.04.2017;

- D3 lei sumă achitată cu documentul nr. .../26.07.2017.

Sumele înregistrate ca plăți în quantum de D3 lei + 744 lei + Sy lei + D3 lei = H lei au stins obligațiile de plată principale (debite) existente în evidența fiscală, în ordinea vechimii, astfel că la data de 31.12.2017 contribuabila SG figura cu obligații fiscale principale în quantum de X lei, individualizate prin decizia de impunere nr. diif/21.12.2007 (debit Od lei - H lei = D1 lei), decizia de impunere nr. dio/2016 (debit D3 lei) și decizia de impunere nr. dio/2013 (debit D2 lei).

La obligații fiscale principale privind diferențele de impozit anual de regularizat organele fiscale au calculat și accesoriile aferente în quantum de Ax+Az lei prin decizia de calcul accesorii nr.daccx/2018.

În ceea ce privește contribuția de asigurări sociale (CAS), din documentele existente reiese că în baza Protocolului-cadru stabilit prin Ordinul comun nr. 806/608/934/2012, Casa Județeană de Pensii Prahova a transmis organelor fiscale cu adresa nr. .../16.10.2013 debitele restante ale contribuabilei la data de 21.09.2012 în sumă totală de R lei, din care R1 lei reprezintă obligații fiscale principale de CAS restante și R2 lei accesorii.

Aceste debite au avut la bază declarația de asigurare nr. CAS1/2001 prin care contribuabila SG s-a asigurat conform Legii nr. 19/2000 începând cu data de 01.04.2001 și pentru care contribuabila nu și-a achitat în integralitate și la termen

obligațiile de plată aferente, fiind înregistrate informatic în evidențele fiscale sub nr. cas1/2001.

Din situația analitică debite-plăți-solduri reiese că doamna SG a efectuat o plată în contul CAS cu documentul nr. .../07.03.2014 în sumă de P lei, care a stins în parte debitele transmise de Casa Județeană de Pensii Prahova.

La obligații fiscale principale privind CAS organele fiscale au calculat și accesoriile aferente în quantum de Ay lei prin decizia de calcul accesorii nr.daccx/2018.

Prin contestația formulată contribuabila SG invocă necomunicarea documentelor de impunere și prescrierea obligațiilor fiscale principale pentru care s-au stabilit accesoriile contestate.

În drept, potrivit art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"Art. 347. - (1) **Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.**

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit."

Aceste dispoziții au caracter general și reglementează situația termenelor care au început să curgă sub imperiul legilor anterioare și pentru care legiuitorul a statuat că rămân supuse legilor vechi, ca excepție expresă de la principiul neretroactivității.

Astfel, prescripția dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale se calculează după normele legale în vigoare la data când s-a născut dreptul organului fiscal la acțiune, iar cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.

În conformitate cu prevederile art. 91, art. 92, art. 111, art. 131 și art. 132 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, republicată, cu modificările și completările în vigoare la momentul stabilirii celui mai vechi debit:

"Art. 91. - (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) **începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală** potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă".

"Art. 92. - (1) Termenele prevăzute la art. 91 **se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.**

(2) Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale".

"Art. 111. - (2) **Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora**, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare”.

”Art. 131. - (1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor provenind din amenzi contravenționale”.

”Art. 132. - Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii;

c) pe perioada valabilității înlesnirii acordate potrivit legii;

d) cât timp debitorul își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;

e) în alte cazuri prevăzute de lege”.

”Art. 133. - Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) în alte cazuri prevăzute de lege”.

Aceste dispoziții sunt pe deplin aplicabile și în ceea ce privește obligațiile fiscale accesorii în baza principiului de drept **accessorium sequitur principale**, în sensul că acestea nu mai pot fi stabilite după împlinirea termenelor de prescripție pentru debitele principale, în conformitate cu prevederile art. 1 teza a doua din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă conform căroră **”odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii”**. În același sens sunt și prevederile art. 2.503 alin. (1) din Codul civil, în vigoare începând cu data de 1 octombrie 2011.

În ceea ce privește comunicarea actelor administrative fiscale, potrivit art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

”Art. 44. - (2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta **sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;**

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ fiscal de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind **data remiterii sub semnătură a actului;** [...]”.

Totodată, conform art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu anul 2016:

"Art. 47. - (3) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestora, la domiciliul fiscal, **prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.**

(4) În cazul în care comunicarea **potrivit alin. (3) nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate** potrivit alin. (5) - (7)".

În speță, referitor la necomunicarea actelor administrative fiscale invocată de contribuabila SG, se reține faptul că decizia de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 **i-a fost comunicată sub semnătură în data de 03.01.2008** și a fost contestată de contribuabilă atât pe cale administrativă, cât și în contencios administrativ, decizia de impunere nr. dio/2016 i-a fost comunicată **prin poștă**, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire în data de 26.09.2016, iar decizia de impunere nr. dio/2013 i-a fost comunicată **prin publicitate** în data de 11.05.2018 conform anunțului colectiv nr. .../25.04.2018, urmare imposibilității comunicării acesteia prin poștă constatată prin procesul-verbal privind îndeplinirea procedurii de comunicare prin publicitate nr. .../11.05.2018.

În privința creanțelor restante reprezentând contribuția de asigurări sociale (CAS) preluate de organele fiscale de la Casa Județeană de Pensii Prahova, se reține că acestea au la bază declarația de asigurare nr. CAS1/2001, depusă sub propria răspundere a contribuabilei însăși, iar conform art. 6¹ alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale "**declarația și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă** conform legii", astfel că nu poate fi vorba de o lipsă de comunicare pentru obligații pentru care legea specială în materie prevede în mod expres că însăși declarația de asigurare a contribuabililor reprezintă titlu de creanță fiscală.

Prin urmare, susținerea contribuabilei privind necomunicarea actelor administrative **este vădit neîntemeiată, cu atât mai mult cu cât împotriva deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 contribuabila însăși a formulat contestație administrativă și acțiune în contencios administrativ.**

În ceea ce privește prescripția, se reține că pentru debitul în sumă de Od lei stabilit de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Ploiești prin decizia de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 contribuabila SG avea obligația achitării până la data de 5 februarie 2008, în raport de data comunicării deciziei de impunere sub semnătură în data de 03.01.2008, în lipsa achitării născându-se dreptul organelor fiscale de a valorifica creanța fiscală individualizată prin această decizie începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, respectiv începând cu data de 1 ianuarie 2009.

Contribuabila nu și-a îndeplinit obligația de plată în termenul prevăzut de lege, în schimb a solicitat și a obținut suspendarea executării deciziei de impunere în cadrul acțiunii formulate în contradictoriu cu Administrația Finanțelor Publice Ploiești ce a format obiectul dosarului nr. dex/rrr/2008 și care a fost admisă de Tribunalul Prahova prin încheierea din data de 18.03.2008, recursul organelor de inspecție fiscală fiind respins ca nefondat de Curtea de Apel Ploiești în data de 17.07.2008, în condițiile în care potrivit art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

"Art. 14. - (1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității

ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună **suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond**. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(4) **Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept**. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare”.

Cum contribuabila SG a formulat acțiune împotriva deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 și a deciziei de soluționare a contestației nr. .../19.03.2008, care a format obiectul dosarului nr. dif/ccc/2008, care a fost respinsă prin sentința civilă nr. scx/pp.jj.2013 a Tribunalului Galați, rămasă irevocabilă în urma respingerii recursului prin decizia civilă nr. scdf/aa.ff.2013 a Curții de Apel Galați, înseamnă că **suspendarea executării debitului stabilit prin decizia de impunere nr. Al/diif/21.12.2007, dispusă de instanță în data de 18.03.2008 a persistat până la data pronunțării instanței de contencios administrativ pe fondul litigiului prin sentința civilă nr. scx/pp.jj.2013 a Tribunalului Galați**, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea contribuabilei împotriva deciziei de impunere.

În consecință, ținând cont de faptul că prin suspendarea executării deciziei de impunere în temeiul Legii nr. 554/2004, plata debitului principal constând în diferențele de impozit pe venit în sumă de Od lei a fost suspendată până la data de 20.05.2013 și **calculul accesoriilor aferente acestui debit a fost suspendat până la data de 20.05.2013, după cum reiese chiar din prevederile art. 14 alin. 7 din Legea nr. 554/2004** potrivit căroră ”Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării”.

Deoarece la data de 18.03.2008, când a devenit executorie suspendarea executării debitului principal de Od lei prescripția nu începuse să curgă, **termenul general de prescripție fiscală de 5 ani a început să curgă la data de 20.05.2013** și s-ar fi împlinit la data de 20.05.2018, dacă în decursul acestei perioade nu intervenea o altă cauză de întrerupere ori suspendare a cursului prescripției.

Din documentele transmise de organele fiscale reiese că, după reluarea cursului prescripției și rămânerea irevocabilă a sentinței civile prin care s-a respins ca nefondată acțiunea contribuabilei SG împotriva deciziei de impunere nr. Al/diif/21.12.2007, debitul principal de Od lei stabilit prin această decizie a fost evidențiat în titlul executoriu nr. T1 din data de 13.02.2014 și în **somația nr. T2 din aceeași dată**, acte emise de organele fiscale în cadrul **dosarului de executare nr. T3 din 13.02.2014** și comunicate contribuabilei prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire nr. AA..., sub semnătură, **în data de 28.02.2014**.

Și împotriva acestor forme de executare silită contribuabila SG a formulat contestație la executare ce a format obiectul dosarului nr. dex/ddd/2014 din 17.03.2014 aflat pe rolul Judecătoria Sectorului X București, care a fost anulată prin încheierea instanței din 30.04.2014. Ulterior, cererea de reexaminare formulată împotriva încheierii din 30.04.2014 a fost respinsă prin încheierea finală din data de 14.12.2015 în cadrul dosarului nr. dex/ddd/2014/a1, așa cum reiese chiar din încheierea din data de 06.09.2016 dată de Judecătoria Sectorului X în dosarul nr. dex/ddd/2014/a2 prin care contribuabila a solicitat restituirea cauțiunii plătite fără a fi solicitată de instanță.

Prin urmare, se constată că, **înainte de împlinirea termenului de prescripție**, care a început să curgă după încetarea suspendarea executării deciziei dispusă de instanță în temeiul Legii 554/2004, respectiv după data de 20.05.2013 ca urmare a respingerii ca nefondată a acțiunii contribuabilei de instanța de fond, **în data de 28.02.2014 a intervenit o cauză de întrerupere a cursului prescripției pentru debitul în sumă de Od lei, prin comunicarea către contribuabilă a titlului executoriu și a somației în cadrul dosarului de executare nr. T4 din 13.02.2014, acte de executare nedesființate de instanță** urmare anulării contestației la executare dispusă de instanță în cadrul dosarului nr. dex/ddd/2014. În consecință, **la data de 28.02.2014 se naște o nouă prescripție de 5 ani pentru debitul principal în sumă de Od lei, care începe să curgă de la data de 1 ianuarie 2015** și care se împlinește la data de 1 ianuarie 2020.

Cum la data de 30.06.2019, când i-a fost comunicată contribuabilei decizia nr. daccx/2018 **debitul principal stabilit prin decizia de impunere nr. Al/diif/21.12.2007 și rămas de plată nu era prescis, nici accesoriile aferente acestui debit stabilite prin decizia nr. daccx/2018 nu pot fi considerate prescrise**, în temeiul art. 2.503 alin. (1) din Codul civil.

În mod similar, nici accesoriile aferente debitului în sumă de D3 lei stabilit prin decizia de impunere nr. dio/2016, comunicată în data de 26.09.2016 ori cele aferente debitului în sumă de D2 lei stabilit prin decizia de impunere nr. dio/2013, comunicată în data de 11.05.2018 nu pot fi considerate prescrise, în condițiile în care accesoriile se calculează numai după expirarea scadenței debitelor stabilite prin aceste decizii de impunere (26.11.2016, respectiv 12.07.2018), astfel că la data comunicării accesoriilor termenul de prescripție de 5 ani nu era împlinit.

În cazul accesoriilor aferente debitelor restante de CAS transmise de Casa Județeană de Pensii Prahova, prin plata voluntară efectuată de contribuabilă cu documentul nr. .../07.03.2014 în sumă de P lei **s-a întrerupt cursul prescripției, astfel că începând cu data de 01.01.2015 a început să curgă un nou termen de prescripție de 5 ani**, care nu era împlinit la data emiterii și comunicării deciziei nr. daccx/2018 prin care s-au stabilit accesoriile contestate.

În privința celorlalte motive invocate de contribuabila SG se reține că prin sentința civilă nr. scf/xx.tt.zz, respectiv încheierea din data de 21.07.2016 instanțele de judecată au reținut doar necomunicarea unor decizii de calcul a accesoriilor pentru diferențele de obligații fiscale neachitate și *nicidecum necomunicarea deciziilor de impunere și a titlurilor de creanță prin care s-au stabilit debitele principale generatoare de accesorii ori prescrierea acestor debite*, astfel că aceste soluții ale instanțelor nu au incidență asupra comunicării ori prescrierii debitelor principale. Nici formularea cererii de pensionare în luna aprilie 2016 nu are nicio legătură de cauzalitate cu cauza supusă soluționării întrucât debitele principale de CAS pentru care s-au calculat accesoriile sunt aferente unor perioade anterioare depunerii cererii de pensionare.

În sfârșit, se reține că necomunicarea și prescripția obligațiilor fiscale sunt doar invocate la modul general de către contestatoarea SG, **cu ignorarea flagrantă a propriilor acțiuni întreprinse de ea însăși din momentul în care a fost supusă inspecției fiscale** de către organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice Ploiești și **care dovedesc contrariul: solicitarea și obținerea suspendării executării deciziei de impunere nr. diif/21.12.2007 prin care i s-au stabilit**

obligații fiscale însemnate (Oa lei debit principal impozit pe venit plus Oa lei accesorii aferente, calculate la nivelul anului 2007), **cu consecința suspendării cursului prescripției - dosar nr. ...**; formularea contestației fiscale și a cererii în contencios administrativ împotriva deciziei de impunere prin care s-au stabilit aceste obligații, **acțiuni finalizate prin respingerea lor definitivă și irevocabilă** de către instanțele de contencios administrativ - **dosar nr. dif/ccc/2008**, strămutat de Înalta Curte de Casație și Justiție pe rolul Curții de Apel Galați - **dosar nr. dif/ggg/2012**; contestația la executare anulată definitiv de instanță în cadrul dosarului de executare nr. ... din 13.02.2014 pentru aceleași obligații fiscale, care **a întrerupt cursul prescripției** - dosar nr. dex/ddd/2014.

În consecință, față de cele anterior reținute, contestația contribuabilei SG se va respinge ca neîntemeiată.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Respinge contestația formulată de contribuabila SG împotriva deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. daccx/2018 pentru accesorii în sumă de A lei, emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Sector X a Finanțelor Publice.

Prezenta decizie poate fi atacată, potrivit legii, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.